

5 T 61 / 2010

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 1 rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu **JUDr. Dany Šindelářové** a přísedících **Mgr. Jana Handla a Vojtěcha Grimmla** v hlavním líčení konaném dne 17. 10. 2012

t a k t o :

Obžalovaní:

Michaela R, *roz.*, nar. dne _____ v _____
, trvale bytem _____
, doručovací adresa: _____,

Patrik V, nar. dne _____ v _____, trvale bytem _____
, doručovací adresa: _____,

Richard L, nar. dne , trvale bytem
,

Milan H, nar. dne v ,
trvale bytem ,

Martin V, nar. dne v , trvale
bytem ,

Daniel Z, nar. dne v , trvale bytem
,

Petr F, nar. dne v , trvale bytem
,

Filip V, nar. dne v , trvale bytem
,

s e z p r o š ť u j í

podle § 226 písm. b) tr. ř.

obžaloby Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 17.6.2010, č.j. 1 ZT 285/2009 - 364, která jim kladla za vinu, že:

po předchozích dohodách mezi sebou navzájem a ještě s dalšími, neztotožněnými osobami, s předem dohodnutým rozdělením konkrétních činností, vedeni shodným záměrem a se stejným cílem, prezentovaným přímo nebo skrytě, kterým bylo zpřístupňování myšlenek a idejí nacismu a neonacismu širokému okruhu veřejnosti, získávání dalších stoupenců těchto myšlenek a idejí nebo materiální či morální podpora stejně smýšlejících osob,

I. Michaela R , roz. **D** , **Patrik V** , **Richard L** , **Petr F** , **Filip V** ,
společně s ještě dalšími, neztotožněnými osobami,

dne 4. 12. 2008 v době od cca 18:00 hod. v obvodu Prahy 1 a Prahy 2 v prostoru Palackého náměstí, Na Moráni, Karlovo náměstí, Smetanovo nábřeží, Křížovnická, 17. listopadu, Elišky Krásnohorské, Široká, V Kolkovně, Dlouhá, Soukenická, Petrské náměstí, Truhlářská a ve vestibulu stanice metra Karlovo náměstí, se měli zúčastnit vylepování propagačních samolepek hnutí Národní odpor, samolepky o rozměru 103x51 mm s nápisem „Nacionalismus místo globalizace www.odpor.org“ a samolepky o rozměru 103x63 mm s nápisem „Svobodně – Národně – Sociálně Odpor.org. Odpor! Odpor! Odpor!“ měli vylepovat na sloupy dopravních značek, svody okapů, parkovací automaty, reklamní poutače, zábradlí, lavičky, výlohy apod., přičemž na těchto samolepkách byl odkaz na veřejně přístupné internetové stránky www.odpor.org, které jsou informačním serverem neregistrovaného neonacistického hnutí Národní odpor a na kterých jsou šířeny texty propagující a šířící nacistické a neonacistické ideje, tedy ideje rasového antisemitismu, sociálního darwinismu a teze o nadřazenosti bílé rasy, přičemž **Michaela R** , roz. **D** měla zajistit výrobu těchto samolepek a dne 24. 11. 2008 si poštovní zásilku je obsahující měla vyzvednout na poště, dne 26. 11. 2008 samolepky od ní měl převzít **Patrik V** , který nejpozději dne 29. 11. 2008 měl započnout s organizováním akce na jejich vylepování, **Petr F** prostřednictvím svého mobilního telefonu měl vyzývat k účasti na vylepování samolepek další osoby a na sraz této akce měl přinést vytištěné mapy trasy, kde budou samolepky vylepovány, a poté se na jejich vylepování měl osobně podílet stejně jako se na jejich vylepování měli podílet také **Richard L** a **Filip V** , přitom akce vylepování samolepek propagujících hnutí Národní odpor byla zcela záměrně a plánovitě jejími organizátory a účastníky situována do místa a časového období souvisejících s oznámenou antifašistickou akcí s názvem „Proti rasistickým pogromům, proti sociálnímu vyloučení, za důstojný život pro všechny“, která se měla konat dne 13. 12. 2008, a to právě z toho důvodu, že si měli být vědomi, že na antifašistické akci bude přítomen velký počet stoupenců krajní levice a že tato ohlášená akce přitáhne pozornost médií a veřejnosti, kterou rovněž upoutají na viditelných místech vylepené samolepky propagující hnutí Národní odpor,

II. Michaela R , roz. **D** , **Patrik V** , **Richard L** , **M H** , **Martin V** , **Daniel Z** ,
společně s ještě dalšími, neztotožněnými osobami,

nejméně od ledna 2009 do 6. 6. 2009 se měli podílet na organizaci, personálním a materiálním zajištění a uspořádání shromáždění a pochodu neregistrované organizace Svobodná mládež Vysočina, která je nástupnickou organizací neregistrovaného hnutí Národní odpor Vysočina, přičemž **Milan H** dne 22. 1. 2009 měl telefonicky kontaktovat **Richarda L** za účelem dohodnutí postupu při plánování shromáždění a pochodu, Magistrátu města Jihlava pak bylo dne 24. 4. 2009 zasláno oznámení o konání shromáždění, kdy jako nahlášený účel shromáždění a pochodu, které se měly konat v Jihlavě dne 6. 6. 2009 v době od 11.00 hod. do 19.00 hod., bylo prezentováno uctění památky obětí 2. světové války, jako trasa pochodu byly nahlášeny ulice Jiráskova, Dvořákova a Žižkova a dále měl pochod pokračovat až na Ústřední hřbitov, následně dne 6. 6. 2009 v době od 12.00 do 15.00 hod. se v Jihlavě v prostoru autobusového nádraží v ulici Jiráskova sešlo cca 170 účastníků, ovšem toto shromáždění bylo na místě ze strany Magistrátu města Jihlavy jako protizákonné ukončeno, když bylo zjištěno, že skutečným účelem shromáždění mělo být uctění památky padlých vojáků jednotek Wehrmacht a vzdání cti příslušníkům SS, a shromáždění se tak podstatně odchylovalo od oznámeného účelu, jako svolavatel nahlášeného shromáždění měl vystupovat **Daniel Z** a jako jeho zástupce **Martin V** , jako zmocněnec pořadatele měl vystupovat během jednání se zástupci Magistrátu města Jihlava **Milan H** , **Richard L** při přípravě a organizování shromáždění a pochodu měl zajistit výrobu smutečního věnce se stuhami s nápisy „Svobodný odpor“ a „Nikdy nezapomeneme“, měl zajistit převzetí 26 ks vlajek – černých praporů, a to od Kateřiny P , nar. , která pak v čele průvodu nesla Richardem L obstaraný věnec, dále **Richard L** měl zorganizovat a provést dopravu několika účastníků na místo konání shromáždění, v průběhu kterého poté měl vystupovat jako jeden z organizátorů, za použití megafonu měl hovořit k účastníkům akce a měl instruovat seřazení průvodu, **Michaela R** , roz. **D** měla po telefonické domluvě s **Richardem L** zprostředkovat na akci opatření a předání bubnů, měla vlastnoručně vyrobit smuteční věnec a jako čelní představitelka a zástupkyně neregistrované neonacistické organizace Resistance Women Unity - RWU měla na shromáždění vystoupit s projevem, který si měla připravit a který **Milan H** měl vytisknout v písemné podobě, když však shromáždění bylo rozpuštěno a k projevu tak nedošlo, měla umístit svůj projev v písemné podobě na veřejně přístupné internetové stránky RWU www.women-unity.net pod názvem

„Jihlava – projev, který nezazněl“, v tomto projevu měla mimo jiné uvést, že shromáždění a pochod se měly konat za účelem uctění památky vojáků, kteří střežili tuto zem proti bolševismu za 2. světové války, a že se chybně ve školách vyučuje, že Němci jsou špatný národ nebo že český národ byl za Protektorátu utlačován Němci či měl být dokonce vyhlazen, na shromáždění měli vystoupit se svými projevy také Herbert S _____, nar. _____, bývalý příslušník elitní divize SS Leibstandarte Adolf Hitler, a Gottfried K _____, nar. _____, rakouský nacionalista, jejichž pozvání a dopravu do České republiky měl zorganizovat **Patrik V _____**, který se před začátkem shromáždění měl sejít poblíž Jihlavy v obci Štoky s **Milanem H _____** a poté měl prostřednictvím mobilního telefonu za pomoci dalších osob zajistit přesun Herberta S _____ a Gottfrieda K _____ do Jihlavy a rovněž měl zajistit jejich osobní ochranu,

III. Michaela R _____, roz. D _____,
společně s ještě dalšími, neztotožněnými osobami,

se měla podílet na vytvoření a zprovoznění internetových webových stránek hnutí Resistance Women Unity - RWU, registrovaných nejprve dne 1. 11. 2008 u poskytovatele internetových služeb BlueHost.Com se sídlem v USA, s názvem domény www.women-unity.org, následně zrušených a dne 1. 2. 2009 se změněným názvem domény na women-unity.net, zaregistrovaných u poskytovatele internetových služeb A Happy DreamHost Customer se sídlem v USA, měla být administrátorkou těchto stránek, měla umisťovat zde články, které měla sama psát nebo získávat od ostatních členek hnutí RWU nebo Prisoners of War - POW, tzv. válečných zajatců v boji se „systémem“, což jsou trestně stíhané nebo odsouzené osoby z řad neonacistů, přičemž uveřejněné texty propagovaly a šířily nacistické a neonacistické ideje, tedy ideje rasového antisemitismu, sociálního darwinismu a teze o nadřazenosti bílé rasy, a zároveň internetové stránky na adrese www.women-unity.net odkazují na internetové stránky www.odpor.org a tyto webové stránky pak na další stránky stejného nebo obdobného zaměření, přičemž stránky www.odpor.org jsou spravovány neregistrovaným neonacistickým hnutím Národní odpor,

IV. Michaela R _____, roz. D _____,

společně s ještě dalšími, neztotožněnými osobami,

se měla zúčastnit koncertu tzv. „White power music“, na jehož organizaci, personálním a materiálním zajištění a uspořádání se měla podílet s vědomím, že v jeho průběhu v době nejméně od 20.30 hod. dne 7. 2. 2009 do 03.00 hod. dne 8. 2. 2009 v restauraci Racek v obci Srby, okres Kladno, dojde ze strany účinkujících interpretů i dalších přítomných osob k šíření myšlenek a idejí nacismu a neonacismu a k oslavování a propagaci neregistrovaného neonacistického hnutí Národní odpor, předem měla vyhledat vhodné místo pro konání koncertu, měla zajistit sál, dohodnout účast hudebních skupin a zařídit jejich dopravu, zajistit ozvučení prostor a organizovat prodej předmětů s nacistickou a neonacistickou tematikou, přičemž koncert měl být pořádán na podporu Prisoners of War - POW, tzv. válečných zajatců v boji se „systémem“, což jsou trestně stíhané nebo odsouzené osoby z řad neonacistů, a v průběhu koncertu pak měly vystoupit hudební skupiny se skladbami, v jejichž textech se ozývala nenávist a nepřátelství vůči Židům, Romům a přistěhovalcům jiné než bílé pleti, byl v nich oslavován Národní odpor, bylo jako pozitivní vyzdvižováno období slovenského fašistického státu, jedna ze skladeb měly být věnována Ianu Stuartu Donaldsonovi, zakladateli a bývalému představiteli nadnárodního neonacistického hnutí Blood & Honour a jeho teroristické podorganizace Combat 18, ikoně neonacismu a vůdci boje proti tzv. nečistým neárijským rasám a za čistotu a nadřazenost bílé rasy, při koncertu, jehož se zúčastnilo cca 120 osob, zazníval výkřik „White power - bílá síla“, a výtěžek za vstupné, které činilo 250 Kč za osobu, měl být použit na pokrytí nákladů spojených s uspořádáním koncertu a dále na podporu činnosti hnutí RWU a POW,

t e d y, ž e m ě l i:

podporovat nebo propagovat hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka nebo hlásat národnostní, rasovou, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob, čin

spáchat jiným podobně účinným způsobem jako tiskem, filmem,

rozhlasem a televizí a spáchat takový čin jako členové organizované skupiny,

č í m ž m ě l i s p á c h a t :

trestný čin podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) z.č. 140/1961 Sb., účinného do 31.12.2009,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

O d ů v o d n ě n í :

Po dokazování provedeném hlavním líčení a zhodnocení provedených důkazů jednotlivě, jakož i v celém jejich souhrnu ve smyslu § 2 odst. 6 tr. ř., dospěl soud k závěru, že provedenými důkazy nebylo spolehlivě a jednoznačně prokázáno, že skutek obsažený v žalobním návrhu podané obžaloby Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 17.6.2010, č.j. 1 ZT 285/2009 - 364, který je obžalovaným kladen za vinu, je trestným činem, neboť jednání obžalovaných nenaplnuje všechny znaky skutkové podstaty žalovaného trestného činu podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1,

odst. 2 písm. a), písm. b) z.č. 140/1961 Sb., účinného do 31.12.2009.

Skutek, pro který jsou všichni obžalovaní stíháni, byl posuzován podle z.č. 140/1961 Sb., účinného do 31.12.2009, neboť to bylo pro všechny obžalované příznivější.

Hlavní líčení bylo konáno za osobní přítomnosti obžalovaných s tím, že pokud některý z obžalovaných nebyl osobně přítomen, souhlasil s konáním hlavního líčení v jeho nepřítomnosti v souladu s ust. § 202 odst. 5 tr.ř.

V trestní věci obžalovaných bylo přihlédnuto pouze k důkazům, které nebyly získány či provedeny v rozporu se zákonem.

Všichni obžalovaní shodně popřeli jednání, pro které jsou podanou obžalobou stíháni.

Obžalovaná Michaela R v rámci přípravného řízení i v rámci řízení před soudem využila svého zákonného práva a odepřela k věci vypovídat.

Obžalovaný Patrik V vypovídal a na svou obhajobu uvedl, že v případě skutku pod bodem I. obžaloby samolepky tak, jak jsou jim kladeny za vinu, nikdy nelepil. Z videa nazvaného jako „Ohledání místa činu“ jsou vidět i samolepky s motivy Slovenských autonomních nacionalistů, dále s motivem Gut Nacht Zeit a tyto samolepky se domnívá, že někde viděl, možná je i držel v ruce, ale není si jistý, že by je i lepil. V předmětné době byl aktivně v Dělnické straně a lepení samolepek, plakátů a jiných propagačních materiálů Dělnické strany probíhalo nesčetněkrát. Mohl také lepit i jiné samolepky, např. i proti Lisabonské smlouvě. Popírá však jednoznačně, že by lepil samolepky Národního odporu. Ke skutku pod bodem II. obžaloby uvedl, že nikdy nikoho do Jihlavy na žádné shromáždění nezval. O tom, že jsou tito lidé do Jihlavy pozváni, se dozvěděl od pana Gottfrieda K 1.5.2009, kdy mu tento o svém pozvání do Jihlavy říkal, takže musel být pozván buď někdy předtím nebo toho 1.května. Žádnou dopravu jihlavských aktivistů na shromáždění neorganizoval. 5.6.2009 byl na poznávacím zájezdu v Rakousku a při té příležitosti se setkal s pány Gottfriedem K a Herberkem S a dalšími lidmi z Rakouska a druhého dne měli společnou cestu, ale žádnou jejich dopravu neorganizoval a ani neorganizoval žádnou jejich ochranu. Je pravdou, že se bavili o situaci v České republice, ale oni jsou zvyklí z Německa, co mohou a co ne. Pokud jde o shromáždění v Jihlavě, má za to, že se toto vůbec tehdy neuskutečnilo. Pojem „národní odpor“ je mu znám především z médií a má dojem, že jde o uměle přiživovanou záležitost, aby mohli být odsuzováni lidé např. za nápis na tričku, který se ani k tomuto hnutí neváže. V předmětnou dobu byl aktivní v Dělnické straně, ale s Národním odporem neměl nic společného. V současné době není proti němu vedeno žádné jiné trestní stíhání, v minulosti byl jednou odsouzen, ale již sena něho hledí, jako by nebyl odsouzen. Má zaměstnání, pracuje.

Obžalovaný Richard L vypovídal a na svou obhajobu uvedl, že se ve smyslu podané obžaloby necítí vinen. V jeho případě se ho týkají skutky pod body I. a II. obžaloby. V případě skutku pod bodem I. obžaloby o vylepování samolepek dopředu nevěděl, ale pouze se zúčastnil jistého srazu v jedné hospůdce, kam šel za kamarádem Filipem V kvůli finanční tísní, Filip poskytuje poradenskou právní pomoc. Filip mu poskytl nějaké informace a obžalovaný poté odjel se svou přítelkyní do Stodůlek. Jestli někdo lepil nějaké samolepky, to opravdu neví a také v souvislosti s vylepováním samolepek zadržen nebyl. Pokud jde o skutek pod bodem II. obžaloby, tak ta akce byla zastavena od samého počátku a ani nestačila proběhnout. Obžalobou je mu kladeno za vinu, že měl zajistit věnec s nápisy „ Svobodný odpor“ a „Nikdy nezapomeneme“. Je pravda, že tento smuteční věnec zajistil a neshledává na tom nic závadného. Akce se zúčastnil, protože pochází z Jihlavy. Dříve tam tyto akce probíhaly také a nebyly shledány závadnými. Jiné trestní stíhání proti němu vedeno není, v minulosti nebyl trestně stíhán ani odsouzen. Zaměstnání má.

Obžalovaný Milan H před soudem využil svého zákonného práva a odepřel k věci vypovídat a proto byla podle § 207 odst. 2 tr.ř. čtena jeho výpověď, kterou učinil v rámci přípravného řízení, kdy uvedl, že pokud jde o pochod v Jihlavě, tak účelem bylo dle nahlašovatele uctění památky obětí druhé světové války, přičemž tento pochod byl řádně nahlášen a následně také povolen Magistrátem města Jihlavy. Svolavatelem byl požádán, aby v případě potřeby jednal s úředníky Magistrátu. Poté, co úředník Magistrátu prohlásil tuto akci za ukončenou, zeptal se ho na důvod a ten pak sdělil svolavateli a pak se celé shromáždění pokojně rozešlo. Není si vědom toho, že by mělo dojít k nějakému trestnému činu. Není pravda, že by měl vytisknout jakýsi projev. S Richardem L se zná, ale žádný pochod neorganizovali.

Obžalovaný Petr F využil svého zákonného práva a odepřel k věci vypovídat.

Obžalovaný Filip V vypověděl a na svou obhajobu uvedl, že v případě skutku pod bodem I. měl dne 4.12. 2008 dohodnutou schůzku se sympatizantem, možná členem Dělnické strany, který od něho potřeboval nějaké právní poradenství. Dohodli se, že se sejdou v restauraci U Kalendů, o které věděl, že se tam Dělnická strana scházela dost často, ale požádal toho člověka, aby o něm řekl ostatním lidem z Dělnické strany, že tam přijde, protože byl v této komunitě dost nenáviděn za to, že napsal knihu „Nebeská družina“, která je dost kritická k nacismu. Ke Kalendům to ale nestihl kvůli škole, ale našel si je ve městě. Skupina, která tam byla, dále narůstala a pak se vydala směrem k centru. Šel s tím člověkem, který chtěl poradit a asi tak 30 minut se mu věnoval a řešil s ním tu jeho věc. Někde kolem náměstí Republiky se od skupiny odpojil a šel domů. Jestli se tam něco lepilo nebo cokoli dělalo, toho si nevšiml. Je nesmysl, že by propagoval stránky odpor.org. Nebyl členem Dělnické strany. Není proti němu vedeno jiné trestní stíhání, v minulosti byl celkem třikrát

podmíněně odsouzen, naposledy v roce 2004. Je OSVČ a studuje Fakultu sociálních věd UK.

Obžalovaný Martin V ve své výpovědi učiněné v rámci přípravného řízení, která byla v hlavním líčení podle § 207 odst. 2 tr.ř. čtena, vypověděl a na svou obhajobu uvedl, že pochod v Jihlavě byl legálně nahlášen na Magistrátu Jihlavy a díky tomu, že věděl, že je to legální cestou, tak se pod to podepsal jako zástupce zmocněnce, a v případě, že by věděl, že se na této akci bude jakýmkoli způsobem propagovat zakázané hnutí nebo jiné trestné činy, okamžitě by se od toho distancoval.

Obžalovaný Daniel Z ve své výpovědi učiněné v rámci přípravného řízení, která byla v hlavním líčení podle § 207 odst. 2 tr.ř. čtena, vypověděl a na svou obhajobu uvedl, že nepopírá, že došel v Jihlavě na Magistrát, který je na náměstí, nahlásit ten pochod a dále využil svého zákonného práva a odepřel další výpověď.

Ve věci byly provedeny další důkazy, a to výpovědi svědků Věry T , Lubomíra D , Miroslavy J , Zdeňka Zbořila, Radka N , Lucie N , Aleny V a Michala T , znalce Ivo Svobody, Josefa Zouhara, dále důkazy listinné, a to úřední záznamy o podání vysvětlení osob Michala D , Jana E , Petra J , Mariana K , Lukáše L , Pavla L , Davida M , Patrika M , Aleše R , Jiřího R , Lukáše R a Lucie Š , protokoly o domovních prohlídkách a jiných prostor obžalovaných, záznamy o vyhodnocení výsledků znaleckého zkoumání z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, záznamy o udělení souhlasu s odběrem vzorku hlasu a protokoly o odběru vzorků hlasu obžalovaných Richarda L a Milana H , protokoly o ohledání místa činů včetně záznamů a vyhodnocení, přepisy vybraných pasáží telekomunikačního provozu, protokoly o sledování, záznamy policejních orgánů včetně fotodokumentace a příloh, informace policejních orgánů Rakouské republiky, oznámení o konání shromáždění a listinné materiály, protokoly o ohledání na webových stránkách RWU včetně fotodokumentace, listinný materiál předložený svědkyní Věrou T , záznamy, vyhodnocení, přepisy vybraných telekomunikačních provozů a zálohování webových stránek, sdělení české spořitelny, záznamy o vyhodnocení akce v obci Srby, usnesení, seznamy zajištěných věcí, osobní výkazy obžalovaných a byly provedeny dále znalecké posudky z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioextertýza a odvětví sociální vědy, politologie, extremismus a terorismus a posudek vyhotovený Josefem Zouharem a dále důkazy přehráním DVD záznamů ke skutkům pod body I. a II. obžaloby.

Svědka Věra T vypověděla, že v jedné internetové diskusi zjistila, že [www.stránky](#) s názvem women.unity jsou registrovány na její jméno a adresu, do

té doby o nich nic nevěděla, ale po tomto se o to začala zajímat. Motivaci tohoto skutku netuší, ale v rámci její práce je také výzkum antisemitismu a judaistická studia. Obrátila se na jednoho studenta, který kontaktoval hosting stránek, který je nebo byl v USA a informoval je, oni si vyžádali potvrzení její identity a na základě toho pak stránky zrušili, kdo to byl konkrétně, neví. Trestní oznámení nepodávala a ani nepodávala občanskoprávní žalobu.

Svědék Lubomír D vypověděl, že je tajemníkem Magistrátu města Jihlavy a dne 24.4.2009 jim bylo doručeno oznámení o konání shromáždění nazvané „Uctění památky obětem 2.světové války“, na termín 6.6.2009 od 11.00 hod. do 19.00 hod., předpokládaný počet účastníků měl být 150 až 250, celkem 15 pořadatelů označených bílými pásky a starších 18 let. Mělo se jednat o pouliční pochod z autobusového nádraží přes ulice Jiráskova, Dvořákova, Žižkova na ústřední hřbitov a zpět. Svolavatelem byl Daniel Z a zástupce svolavatele byl Martin V. Vzhledem k tomu, že se v tomto termínu měly konat volby do Evropského parlamentu, byla snaha ze strany Magistrátu trasu pochodu nebo jeho čas změnit, protože po trase pochodu bylo 16 volebních místností, ale k dohodě nedošlo. Požádal Policii ČR o součinnost při zabezpečení bezpečnosti pochodu i průběhu voleb. Následovaly koordinační schůzky za účasti městské policie města Jihlavy, Policie ČR, kde řešili trasu pochodu a zajištění pořádku. Průběžně si zjišťoval z veřejně dostupných podkladů včetně internetu, co to má být za pochod. Byl pověřen primátorem jako osoba kompetentní k případným krokům v rámci pochodu. Začaly přicházet různé podněty, že pochod není v souladu s uctěním obětí války, ale jde o neofašistickou akci. Právní oddělení magistrátu vypracovalo podklady pro případné rozpuštění, aby měl u sebe nějakou kuchačku. Na Policii ČR mu také předali nějaké právní stanovisko a upozornili, že když bude potřeba, zajistí soudního znalce na extremismus, který by mu mohl poradit. S touto osobou se setkal na policii a řešili co a jak. Byl to pan Michal Mazel. Předmětného dne průběh voleb nebyl narušen, účastníci pochodu se začali scházet kolem 14.hodiny, kolem 15.hodiny si megafonem přivolal Daniela Z, aby mu představil 15 plnoletých pořadatelů a požádal Policii ČR o prověření jejich plnoletosti, což se stalo s tím, že dvě osoby jsou závadové. Průvod se postavil do jakési výchozí pozice, v čele měli nějaké věnce a svolavatel oznámil, že věnce budou položeny na pomník obětem války. Dal si dohromady dosud získané informace a dostal i další informaci od Policie ČR, že na hřbitově jsou německé hroby a nachází se tam příslušník jednotky SS a to byla pro něho poslední indicie, že v průběhu pochodu vyhodnotil, zjistil a rozhodl o rozpuštění pochodu, neboť se podstatně odchýlilo od oznámeného účelu. Nikdo ho k rozpuštění akce nenutil, nenaváděl, bylo to jeho rozhodnutí na základě podkladů, které měl k dispozici a které vyhodnotil. Učinil výzvu k ukončení shromáždění poté, co mu pan H předal plnou moc od pana Z. Shromáždění označil za rozpuštěné a všechny přítomné účastníky vyzval k pokojnému rozchodu s tím, že pokud se tak

neustane, zasáhne Policie ČR. Účastníci shromáždění se rozešli. V roce 2006 a 2008 se v Jihlavě konaly obdobné akce, obsahově nebyly tak razantní, v roce 2008 se celý pochod v čele s ředitelem Městské policie města Jihlavy, byla to pravicová akce, ale neshledali žádnou závalu v textech, nebyly tam pozvánky na internetu,

nebyl tam určitě voják SS. Pochod byl zahájen, ušel cca 20-30 metrů a poté ho rozpustil. Toho 6.6.2009 se setkal s panem Ivo Svobodou, byl mu představen Policií ČR jako právník a prošli spolu podklady, které měl svědek od právního oddělení magistrátu ohledně pochodu. Pokud jde o ty dvě závadové osoby, které označili policisté, měly být tyto osoby závadové ve smyslu extremismu, o koho konkrétně jde, ale nic neříkali. Klazení věnců na ústřední hřbitov není zakázáno ani omezeno provozním řádem hřbitova.

Svědce Miroslava J vypověděla, že přijímala oznámení o konání shromáždění v Jihlavě na termín 6.6.2009 a v této věci psala sdělení Magistrátu města Jihlavy. Shromáždění se nijak neúčastnila. Oznámení přinesla fyzická osoba přímo do kanceláře právního oddělení kanceláře tajemníka, toto oznámení převzala a převzetí stvrdila svým podpisem. Magistrát města Jihlavy vzalo toto oznámení na vědomí. Osobu, která přinesla oznámení, nezná a její totožnost ani nezjišťovali, zákon toto neukládá. V oznámení byly uvedeny ulice, kterými mělo shromáždění procházet. Oznámení o konání akce dávala na vědomí Magistrátu města Jihlavy, Městské policii města Jihlavy, odboru dopravy a Policii ČR, je to standardní postup. Na shromáždění byl přítomen tajemník magistrátu. Žádné podklady nebo informace týkající se oznámeného shromáždění nezjišťovala ani nezajišťovala a žádného jednání týkající se tohoto shromáždění se neúčastnila. Oznámení se podává na předepsaném formuláři, tento je běžně dostupný na webových stránkách magistrátu nebo si ho lze vyzvednout v informačním centru. Oznámení převzala dne 24.4.2009 v 10.20 hodin, což stvrdila svým podpisem. Je běžné, že osoba svolavatele je odlišná od osoby oznamovatele.

Svědek Zdeněk Zbořil vypověděl ohledně vysvětlení pojmu „závadový diskurs“ s tím, že má za to, že toto spojení je nevhodné a nezná ho v jiné souvislosti než s posudky pana znalce Svobody. Dále vypověděl ohledně osoby francouzského filozofa Michela Foucaulta včetně jeho profesního zaměření a metod, kterými pracuje. Z minulosti nezná nějaký posudek znalce doktora Svobody a nezná ani jeho spolupracovníky. Nezpochybňuje hodnocení znalce Svobody, ale metodologický úvod se zdá jakoby připojený, aby autor odůvodnil svoji profesionalitu ve svém oboru. Slova „rezistence“ a „odpor“ jsou populární po celém světě a objevuje se hlavně u politické mimoparlamentní opozice, která vzniká jako reakce na nějaké nepořádky, ale také rychle zaniká. Národní odpor Praha se snažil zaregistrovat jako politická strana, ale neúspěšně a Nejvyšší soud konstatovat, že jde o hnutí a nedovede poznat, zda hnutí Odpor, odporuj, Odpor dnes, Svobodný odpor jsou nástupnickými hnutími totožnými s ideovým Národním odporem. Svědek se dále ve své výpovědi vyjádřil ke svému odbornému působení a akademické praxi a dále uvedl, že např. závadovost textu písně by se neměla posuzovat podle obecnstva při koncertu, protože to je naprosto specifická záležitost, např. při koncertech skinheads vzniká atmosféra, ve které dochází k nějaké sounáležitosti a zda tam působí nějaká idea negativně nebo pozitivně, to záleží vždycky jen na okolnostech toho daného případu.

Svědék Radek N vypověděl, že dne 7.2.2009 byl v Srbech v restauraci Racek se svou nynější manželkou, která restauraci provozuje a to jako host, když bylo zavřeno, jinak tam byla jako obsluha. V tento den se určitě žádný koncert nekonal, ale byla tam nějaká oslava. Nějaké lidi a kapelu tam viděl a žádné výtržnosti se tam nedělaly a jestli se tam dělo něco zakázaného, tak to si není jistý. Nebyl tomu přítomen, takže zda tam byla nějaká hesla nebo symboly, se nemůže vyjádřit. Oslava končila v noci, ale neví, kdy přesně. Venku byly nějaké policejní kontroly. Té oslavy se zúčastnilo asi tak 20-30 lidí. Hudba byla slyšet, ale zase ne tak moc.

Svědčyně Lucie N vypověděla, že je majitelka restaurace Racek v Srbech a dne 7.2.2009 se pořádala oslava narozenin, kterou si objednala nějaká dívčina s tím, že to bude asi pro cca 50 lidí. Oslava se konala v sále, svědkyně zajišťovala obsluhu, jídlo a pití. Nějaká hudební skupina byla přítomna. Oslava trvala od 8.hodin večer, v kolik skončila, neví, ale byla tam až do konce. Nic nedovoleného se tam nedělo. Policie uvnitř nebyla, ale obtancovala vesnice okolo. Na té akci nebyla prováděna žádná policejní prohlídka, nedošlo k zadržení osob, ale všechny osoby, které oslavu opouštěly, policisté kontrolovali. Byla to soukromá oslava, na kterou veřejnost neměla přístup, ale dveře zamčené nebyly a je pravděpodobné, že kdyby tam někdo chtěl přijít, tak by se asi dovnitř dostal. V době oslavy byla přístupná restaurace, kde obsluhoval její manžel. Přístup mezi sálem a restaurací byl znemožněn, jsou tam dvoje dveře, které byly zavřené.

Svědčyně Alena V vypověděla, že ohledně předmetného dne 7.2.2009 si vybavuje pouze to, že když šla venčit psa, bylo tam strašně moc policistů. Tehdy se měla konat nějaká oslava narozenin, ale o toto se nestará. Myla tam tehdy v restauraci pouze nádobí a pak uklízela. V té restauraci se konaly a konají oslavy velmi často. Nevybavuje si, že by tam toho 7.2.2009 nastala nějaká zvláštnost oproti jiným oslavám.

Svědék Michal T vypověděl, že na akci v Jihlavě v roce 2009 byl přítomen asi tak půl hodiny. Pana V zná velmi dobře a tehdy ho zaregistroval pouze na začátku na chodníku a prohodil s ním pár slov a jelikož byl den předtím napaden, tak říkal, že je mu špatně a jde domů. Ten pochod ani zahájen nebyl, ušlo se jen těch 5 metrů. Pak šel na autobusové nádraží. Nemíchal se do toho, ale zaregistroval, že se Daniel Z bavil s někým z Magistrátu. Než ta akce začala, tak přišel pan D , přečetl tam nějaký dopis a řekl: konec. Bez udání důvodu. Průvod z autobusového nádraží ani nevyšel, byl rozpuštěn a policie jim říkala, ať se rozejdou.

Znalec Ivo Svoboda vypověděl, že se plně odvolává na své závěry, ke kterým dospěl ve svých celkem pěti znaleckých posudcích, které v této trestní věci v rámci

přípravného řízení vyhotovoval a nedozvěděl se žádné jiné nové skutečnosti, které by měly významný vliv na závěry, ke kterým ve svých znaleckých posudcích dospěl. Dále ve své velmi obsáhlé výpovědi vysvětloval metody a postupy, které používal při vypracování svých znaleckých posudků včetně odborné terminologie. Obsáhle vysvětlil pojem „závadový diskurs“ jako pojem, který používá ve svých znaleckých posudcích. Objasnil rovněž velmi rozsáhle, co, kdy a jak považuje za projev extremismu jednak obecně a jednak ve vztahu s dnes projednávanou trestnou činností obžalovaných a vysvětlil i svou přítomnost a působení dne 6.6.2009 v Jihlavě v souvislosti s tam plánovaným pochodem včetně svých aktivit týkajících se této akce.

Josef Zouhar, jehož dokument s označením „znalecký posudek“ byl předložen obhajobou, přičemž tento byl jako znalecký posudek čten v rámci provádění listinných důkazů a Josef Zouhar byl slyšen před soudem jako znalec, avšak následně bylo zjištěno, že dokument označený jako „znalecký posudek“ Josefa Zouhara, předložený obhajobou, neobsahuje Poučení znalce, tudíž lze na něho nahlížet toliko jako na prostý listinný důkaz a nikoli jako na znalecký posudek vyhotovený příbrným znalcem, vypověděl, že podle jeho názoru akce v Jihlavě nebyla neonacistická, ale ryze nacistická a kdyby byl tajemníkem Jihlavy, tak by tu akci zakázal od samého počátku. Na té pozvánce bylo napsáno: Vzpomeňme si bojovníků, kteří k nám přišli zachraňovat demokracii, bojovat proti bolševismu. 15.3.1939 u nás žádný bolševismus nebyl, když nás obsadili Němci. Poslední věta na pozvánce je: Přijďte do Jihlavy uctít památku těch, jejichž ctí byla věrnost. „Mojí ctí je věrnost“ je jednoznačně klíčové heslo SS, takže to nebyla žádná skrytá symbolika. Pokud jde o nálepkovou akci, tak udělal to, co neudělal znalec Svoboda, a to, že všechny ty věci rozdělil do tří kategorií. První byly předměty vyložené extremisticky závadné, druhá byly předměty latentně závadné a třetí předměty nezávadné. Dalším krokem bylo přiřadit předměty první kategorie lidem, kteří je vlastnili a zacházeli s nimi, což je pro něho nepřekonatelná překážka, protože z asi 10 domovních prohlídek jsou jenom 3 domovní prohlídky, které jsou ztotožněny s konkrétními osobami obžalovaných R , V a H . Z těch materiálů, které byly nalezeny a zadokumentovány, je celá řada předmětů pro člověka, který se zajímá o vojenskou historii, využitelná. Další závažnější věcí je, že Policie ČR věděla o nálepkové akci, znala trasu, věděla, kdy to začne a skončí a není vůbec žádný záznam, snímek, dokument či cokoli jiného, že by při tomto vylepování policisté ztotožnili kteréhokoli z pachatelů. Z podkladů se dočetl, že to bylo zadokumentováno až den poté. Ty nálepky by zařadil mezi latentně závadné až nezávadné, určitě by veřejné pohoršení nevzbuzovaly. Dále se vyjádřil k tomu, jak chápe pojem „závadový diskurs“ a jak na tento pojem nahlíží.

Ve věci byly slyšeny v rámci přípravného řízení na úřední záznamy o podání vysvětlení osoby: Michal D , Jan E , Petr J , Marian K , Lukáš L , Pavel L , David M , Patrika M , Aleš R , Jiří R , Lukáš R a Lucie Š a tyto záznamy o podání vysvětlení uvedených osob byly v hlavním líčení za splnění zákonných podmínek ust. § 211 odst. 6 tr.ř. čteny.

Michal D uvedl, že se dostavil na shromáždění 6.6.2009 v Jihlavě, název a důvod shromáždění si již nepamatuje, byl tam problém s počtem pořadatelů a tak se uvolil dělat pořadatele, někdo mu dal bílou pásku, kterou poté zase odevzdal. Kdo organizoval shromáždění, jaké měl povinnosti jako pořadatel, kdo jednal se zástupcem Magistrátu Jihlavy a kdo mu dal pořadatelskou pásku, si již nepamatuje. Dále využil svého zákonného práva a nevyprávěl.

Marian K uvedl, že byl dne 6.6.2009 v Jihlavě, potkal zde kamaráda z Ostravy, bavili se. Šli na autobusové nádraží, chtěl jet dále do Havlíčkova Brodu. Na nádraží viděl skupinu asi 50 osob, byli tam i známí jeho kamaráda a tak se seznámili. Po chvíli k nim přišel nějaký mladík, že by potřeboval pomoci a aby si dali na rukáv bílé pásky, protože potřebují splnit počet pořadatelů. Sice nevěděl, o co se jedná, ale udělal to, protože mu to nepřišlo jako nic protizákonného. Pak k nim přišla městská policie, aby předložili doklady, což učinil-. Po kontrole si pásku sundal a s kamarádem odešli opodál a k hloučku se již nevrátil. Asi po 30 minutách mu jel autobus, kterým odjel do Havlíčkova Brodu. O pochodu nic bližšího neví. Kdo jednal s pracovníky Magistrátu, neví. Hnutí Národní odpor, www.strany.odpor.org. nezná a nemá s tím nic společného. Není členem žádné organizace a o akci v Jihlavě nic bližšího neví.

Patrik M uvedl, že ohledně akce v Jihlavě 6.6.2009 se dozvěděl pravděpodobně z internetu, věnec vyrobil sám a chtěl ho uložit na místě, které by určil pořadatel. Věnec nesl v čele průvodu, protože toto pořadí určil pořadatel, aby věnce šly vepředu. Kdo byli ostatní, neví, zná je pouze od vidění. Po rozpuštění akce nechal věnec na nejbližší lavičce a co s ním, bylo dál, neví. Je členem Dělnické strany ve Znojmě, členem Národního odporu není. Po rozpuštění akce v Jihlavě odešel, po čase asi s 5 kamarády šli ke hřbitovu, kde je kontrolovala hlídka Městské policie a na hřbitov je pustila a odtud je po nějakém čase vytlačili policisté z pořádkových jednotek.

Aleš R uvedl, že byl v Jihlavě na akci 6.6.2009 a měl pořadatelskou pásku, kdo ho oslovil s prosbou o pořadatelství, neví, nezná ho. Shromáždění organizovala Svobodná mládež Jihlava, to se dozvěděl z Mladé fronty dnes, vydání 5.-8.6.2009, ale kdo konkrétně tuto akci organizoval, neví. O žádném transparentu nic neví, ani ho neviděl. Věnce ani stuhy neviděl, na hřbitově nebyl. Na internet nic neumístil, neumí to. Nic nedokumentoval a ani ho za tímto účelem nikdo neoslovil. Národní odpor ani Národní odpor Vysočina hodnotit nemůže, protože se o to nezajímá. Neví ani, že by na akci byli nějakí cizinci, nikoho nezval. Žádná hesla neprovolával, ani žádné pozdravy a ani si nepamatuje, co měl tehdy na sobě.

Lucie Š uvedla, že se nemůže vyjádřit k tomu, kdo organizoval pochod v Jihlavě 6.6.2009, kdo nesl věnce a jak byly rozděleny jednotlivé povinnosti mezi

svolavatelem a zmocněnci. Neví, kdo jednal s Magistrátem města Jihlavy. Zná internetové stránky Národního odporu, ale nic bližšího k tomu nemůže uvést. K Národnímu odporu nemá žádný vztah, připadá jí to jako prezentace na internetových stránkách. Netuší, kdo umístil upoutávku k akci na 6.6.2009 na internetu. Není příspěvatelkou ani autorem článků na www.adrese:www.odpor.org, ale je možné, že nějaká osoba převzala její materiál např. z Dělnických listů, ale bez jejího vědomí. Svobodná mládež Vysočina jí nic neříká a nemá k tomu co dalšího říct. Na akci Jihlava 6.6.2009 fotila jako reportérka Dělnických listů, ale není v zaměstnaneckém poměru, pouze přispívá do Dělnických listů. Milana H zná asi tak 1-2 roky, je to kamarád. Je členkou Dělnické strany. Neví, kdo pozval Herberta S a Gottfrieda K na uvedenou akci a ani je nezná.

Jan E , Petr J , Lukáš L , Pavel L , David M , Jiří R a Lukáš R využili svého zákonného práva a nevypovídali.

Z listinných důkazů, které byly provedeny v rámci dokazování v hlavním líčení, byly zjištěny následující skutečnosti:

- usnesení a záznamy, podle kterých bylo zjištěno, že dne 9.6. a dále dne 23.9. 2009 byly zahájeny a vedeny úkony trestního řízení v této trestní věci a dne 20.10.2009 a dále dne 7.1.2010 bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaných pro trestnou činnost dnes projednávanou, totožnost skutku je zachována a obžalovaní Michaela R , Patrik V a Richard L byli v rámci trestního řízení přípravného vzati do vazby,
- protokoly o ohledání místa činů včetně fotodokumentace, záznamů a vyhodnocení a analýz, podle kterých bylo zjištěno, že byla provedena ohledání míst týkajících se skutku pod bodem I. obžaloby, dále webových stránek v případě skutku pod bodem III. obžaloby a webové stránky a místo činu týkající se skutku pod bodem IV. obžaloby, ve všech případech byla provedena fotodokumentace, náčrtky s následným vyhodnocením a analýzou ve vztahu s dnes projednávanou trestnou činností obžalovaných,
- protokoly o provedení domovních prohlídek a jiných prostor, dále osobního motorového vozidla tov.zn. Ford Eskort RZ včetně fotodokumentace, seznamu zajištěných věcí a následného vyhodnocení, podle kterých bylo zjištěno, že byly v rámci přípravného řízení provedeny domovní prohlídky na adrese bydliště obžalované Michaely R , na adrese bydliště obžalovaného Patrika V a dále na adrese bydliště obžalovaného Milana H a na adrese bydliště obžalovaného Richarda L s tím, že byly provedeny následné analýzy a vyhodnocení zajištěných věcí z uvedených domovních prohlídek s tím, že bylo zjištěno, že některé zajištěné věci nemají žádný význam pro trestní řízení a neobsahují skutečnosti důležité pro trestní řízení ve vztahu s dnes projednávanou trestnou činností obžalovaných, v některých případech byly zajištěny věci

obsahující určité znaky či symboly připomínající znaky či symboly užívané soudobými neonacisty či propagující ultrapravicové směry s tím, že zajištěné věci byly dále předloženy znalcům za účelem jejich zkoumání a následného vyhotovení příslušných znaleckých posudků, přičemž byly zajištěny počítače, notebooky, fotoaparáty a další elektronika, listiny, dokumenty, vlajky, polštář, diáře, odznaky, CD, plakáty a další věci uvedené v jednotlivých seznamech zajištěných věcí, jakož i odborná vyjádření z oboru pyrotechnika k posouzení zajištěných nábojů a střel z hlediska jejich možné použitelnosti s tím, že tyto předměty byly v zajištěném stavu a zabezpečené, přičemž zkoumaný školní náboj ráže 30 mm pro kanon typu 2A42,SSSR, t.o. 30mm 2A42“učebnyj“ neobsahoval žádnou výbušnou látku a zápalka byla nahrazena ocelovým šroubem,

- protokoly o sledování včetně záznamů, analýzy a vyhodnocení policejních orgánů, fotodokumentace a příloh, podle kterých bylo zjištěno, že v rámci přípravného řízení byly sledovány zájmové osoby včetně obžalovaných, které měly mít souvislost s dnes projednávanou trestnou činností včetně popisu prováděných sledování a záznamů o průběhu sledování s označením počátku a konce těchto sledování,
- oznámení o konání shromáždění a listinné materiály s tímto související, podle kterých bylo zjištěno, kdy, kdo a kam podal oznámení o konání shromáždění dne 6.6.2009 a za jakým účelem mělo být toto shromáždění uskutečněno,
- záznamy o udělení souhlasu s odběrem vzorku hlasu a protokoly o odběru vzorků hlasu obžalovaných Richarda L a Milana H , podle kterých bylo zjištěno, že uvedení obžalovaní dali souhlas s odběrem srovnávacího vzorku jejich hlasu za účelem znaleckého zkoumání,
- přepisy vybraných pasáží telekomunikačního provozu, podle kterých bylo zjištěno, že v rámci přípravného řízení byly prováděny odposlechy telekomunikačního provozu obžalovaných a dalších zájmových osob v souvislosti s dnes projednávanou trestnou činností a byly pořízeny záznamy těchto hovorů,
- informace policejních orgánů Rakouské republiky, podle kterých bylo zjištěno, že bylo prováděno šetření k osobám Herberta S a Gottfrieda K ,
- listiny předložené svědkyní Věrou T , podle kterých bylo zjištěno souhrn událostí týkající se jmenované svědkyně v souvislosti se skutkem pod bodem III. obžaloby tak, jak je jmenovaná svědkyně vnímala a následně zachytila do popisu tohoto souhrnu událostí,
- sdělení České spořitelny a.s., podle kterého bylo zjištěno, jaké účty a v jakém období měla obžalovaná Michaela R ,

- znalecké posudky z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, podle kterých bylo zjištěno, že byly podrobeny znaleckému zkoumání počítače a výpočetní technika včetně mobilních telefonů zajištěné v rámci domovních prohlídek obžalovaných Michaely R , Patrika V , Milana H a Richarda L a byly provedeny základní prohlídky a měření, popis, zpřístupnění dat včetně provedení záloh za účelem zjištění obsahu zkoumaných věcí s tím, že ve většině případů nebyly zjištěny ani shledány žádné funkční soubory potenciálně zajímavé pro účely probíhajícího trestního řízení s tím, že výsledky zkoumání včetně zajištěných uživatelských dat byla umístěna na zálohový pevný disk,
- znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioextertýza, fonoskopie, podle kterého bylo zjištěno, že provedené analýzy zejména pomocí metody sluchovo foneticko-jazykové, umožnily v konkrétních případech analyzovaných hovorů jednoznačnou pozitivní identifikaci mluvčího a identifikaci s určitou mírou pravděpodobnosti shody mluvčího na obou typech nahrávek a konečné závěry jsou založeny především na výsledcích sluchové fonetické analýzy, neboť instrumentální analýzy poskytují hrubou orientaci a pro přesnější, případně jednoznačné závěry o totožnosti mluvčích je nutno kombinovat obě metody, a to sluchovou fonetickou analýzu a instrumentální akustickou analýzu,
- znalecké posudky z oboru kriminalistika, odvětví sociální vědy, politologie, extremismus a terorismus, které byly zpracovány vědeckým způsobem a podle kterých bylo zjištěno, že byly zkoumány předměty předložené znalci zajištěné při domovních prohlídkách obžalovaných Michaely R , Patrika V , Milana H a Richarda L , a znalecké posudky obsahují i odborné vědecké pojednání a výklad problematiky související s extremistickými hnutími včetně zhodnocení jak z hlediska obecného, tak i ve vztahu k dnes projednávané trestní věci obžalovaných,
- posudek vyhotovený dr. Josefem Zouharem, který byl předložen obhajobou, avšak nelze k němu přihlížet jako ke znaleckému posudku, neboť společně s tímto posudkem nebylo obhajobou předloženo Poučení znalce tudíž lze na něho nahlížet toliko jako na prostý listinný důkaz a nikoli jako na znalecký posudek vyhotovený příbráným znalcem, podle kterého bylo zjištěno, že se

jedná o posudek hodnotící dva znalecké posudky vyhotovené znalcem JUDr. PhDr. Ivo Svobodou, Ph.D. v této trestní věci a dále rozbor ustanovení § 260 z.č. 140/1961 Sb., jakož i vyjádření k pojmu "závadový diskurs",

- přehrání DVD záznamů ke skutkům pod bodem I. a II. obžaloby, podle kterých byl zjištěn průběh nočního sledování a následného záznamu pořízeného druhého dne v souvislosti se skutkem pod bodem I. obžaloby a

dále záznamu o průběhu shromáždění a jeho ukončení a rozpuštění v souvislosti se skutkem pod bodem II.obžaloby,

- osobní výkazy obžalovaných, podle kterých byla zjištěna trestní minulost obžalovaných včetně případných probíhajících trestních řízení a dále chování a pověsti obžalovaných v místech jejich bydliště.

Na základě takto provedeného dokazování, když má soud za to, že v tomto případě byly provedeny veškeré dostupné důkazy a byl náležitě zjištěn skutkový stav věci, o němž soud nemá důvodných pochybností a to v rozsahu, jaký je nezbytný pro jeho rozhodnutí v souladu s § 2 odst. 5 tr. ř. a provedené důkazy zhodnotil jednotlivě, jakož i v celém jejich souhrnu v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr.ř., přičemž dospěl k závěru, že nebylo spolehlivě a jednoznačně bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že jednání všech obžalovaných tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozsudku, je žalovaným trestným činem, případně trestným činem jiné právní kvalifikace podle z.č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009, neboť jednání obžalovaných nenaplnuje všechny znaky skutkové podstaty žalovaného trestného činu ani trestného činu jiné právní kvalifikace podle z.č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009.

Všechny další návrhy stran trestního řízení na doplnění dokazování soud zamítl jako neúčelné a nadbytečné, neboť dospěl k závěru, že prováděním dalších důkazů ve smyslu návrhů stran trestního řízení by nedošlo k důkaznímu zvratu ve zjištěné důkazní situaci a k právnímu posouzení trestní věci obžalovaných by nijak nepříspěly a nezvrátily by závěry soudu o zprošťujícím výroku týkajících se všech obžalovaných.

Provedené důkazy listinné, jakož i záznamy DVD, ať již zvukové nebo bez zvuku, tak, jak jsou výše popsány, hodnotí soud jako věrohodné a nemá o nich žádných pochybností, tyto důkazy ve své podstatě ani jednotlivě, ani ve svém souhrnu, neusvědčují obžalované z jednání, které je jim podanou obžalobou kladeno za vinu. Hlavními listinnými důkazy měly být v této trestní věci jednak znalecké posudky vyhotovené znalci z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertýza a fonoskopie, odvětví sociální vědy, politologie, extremismus a terorismus a dále protokoly o provedených domovních prohlídkách a zajištěných věcech v bydlíštích obžalovaných Michaely R , Patrika V Milana H a Richarda L , jakož i DVD záznamy týkající se skutku pod body I. a II. podané obžaloby, které byly zajištěny v rámci přípravného řízení. Skutečnost, že u jmenovaných obžalovaných Michaely R , Patrika V Milana H Richarda L , byly v rámci provedených domovních prohlídek nalezeny předměty, které byly znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví sociální vědy, politologie, extremismus a terorismus, vyhodnoceny jako fašistické, nacistické či neonacistické symboly, neznamená, že jednání obžalovaných tímto vykazuje všechny znaky žalovaného trestného činu a že to byli právě obžalovaní, kteří spáchali žalovanou trestnou činnost a v rámci dokazování nebyla prokázána žádná příčinná souvislost mezi žalovanými skutky, jednáním obžalovaných a předměty, které byly u některých z obžalovaných nalezeny a následně zajištěny v rámci provedených domovních prohlídek. Nelze dovodit závěr,

že jestliže u některých z obžalovaných byly nalezeny určité předměty v jejich obydlí, které obsahují symboly určitého hnutí či určitého myšlenkového zaměření, pak tito obžalovaní jsou nutně pachatelé žalované trestné činnosti a jejich jednání, pro které jsou v této trestní věci stíháni, je tak spolehlivě prokázáno a naplňuje všechny znaky skutkové podstaty žalovaného trestného činu. Soud na tomto místě musí upozornit na důsledné respektování svobody myšlení, svobody projevu a nedotknutelnost obydlí jako základních lidských práv a svobod zakotvených v Listině základních práv a svobod s odkazem na Úmluvu o ochraně základních lidských práv a svobod. Nelze stíhat někoho, kdo má ve svém obydlí určité předměty, které by mohly eventuelně například vyjadřovat sympatie jejich majitele k určitému hnutí, ať již politickému či náboženskému, přičemž tyto předměty veřejně neprezentuje a nepropaguje. Nebylo žádným důkazem prokázáno, že obžalovaní tyto předměty, které byly u nich nalezeny v rámci provedených domovních prohlídek, prezentovali na veřejnosti, ať již tím, že by je veřejně nosili na sobě nebo s sebou nebo je prezentovali prostřednictvím např. internetu nebo jiných médií.

Obžalovaní, kteří nevyužili svého zákonného práva a neodepřeli vypovídat, od samého počátku trestního řízení popírají jednání, které je jim podanou obžalobou kladeno za vinu a na své verzi setrvali i v hlavním líčení před soudem. Je nutno konstatovat, že obžalovaní mají právo hájit se způsobem, jakým uznají za vhodným a mají právo na svou obhajobu uvádět cokoli. Je nutno konstatovat, že verze obžalovaných nebyly vyvráceny žádným z provedených důkazů resp. žádný z provedených důkazů neusvědčil přímo obžalované nebo některé z nich pro jednání, pro které jsou v této trestní věci stíháni a na základě tohoto zjištění je nutno hodnotit výpovědi a verze těch obžalovaných, kteří nevyužili svého zákonného práva a neodepřeli vypovídat, jako věrohodné.

Pokud jde o výpovědi slyšených znalců a svědků, soud hodnotí jejich výpovědi jako věrohodné. Znalci se z hlediska svých odborností vyjádřili k odborné problematice týkající se této trestní věci, čímž stvrdili své znalecké posudky, které v této trestní věci vyhotovili včetně závěrů, ke kterým ve svých znaleckých posudcích dospěli. Slyšení svědci pak vypověděli, co svými smysly vnímali v souvislosti s jednotlivými žalovanými skutky, případně vysvětlili či upřesnili některé skutečnosti, o kterých již vypovídali v rámci přípravného řízení. Svědek je povinen vypovídat pravdu a nic nezamlčovat a pravdivě uvádět všechny skutečnosti a pod tíhou tohoto zákonného poučení s vědomím případné trestní sankce vypovídali všichni slyšení svědci a soud nemá žádných důvodů pochybovat o věrohodnosti jejich výpovědí. Z hlediska důkazní hodnoty soud vyzdvihuje výpovědi svědků Lubomíra D , Věry T , Zdeňka Zbořila, jakož i výpověď Josefa Zouhara, jejichž výpovědi významně pomohly soudu vyhodnotit skutkový stav a vytvořit si ucelený náhled na projednávanou trestní věc obžalovaných.

Na základě výsledků provedeného dokazování, když má soud za to, že provedl veškeré dostupné dokazování a vyčerpал veškeré dostupné důkazy, musí

konstatovat, že se státnímu zástupci nepodařilo spolehlivě prokázat vinu obžalovaných ve smyslu jím podané obžaloby, když po zhodnocení provedených důkazů tak, jak je výše uvedeno, lze mít za to, že důkazy týkající se žalovaných v případě žalovaných skutků svědčí ve prospěch obžalovaných a neprokazují spolehlivě a jednoznačně, že obžalovaní spáchali žalovaný skutek resp. že jednání obžalovaných naplnilo všechny znaky skutkové podstaty žalovaného trestného činu, a to nejen jeho objektivní stránku spočívající v jednání obžalovaných a vzniklém následku spojeném příčinnou souvislostí, ale i stránku subjektivní stránku, tedy zavinění ve formě úmyslu, byť i eventuálního. Pro to, aby mohli být obžalovaní uznáni vinnými žalovaným skutkem, musí být bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že: 1) se stal skutek, pro který jsou obžalovaní stíháni, 2) tento skutek je trestným činem podle trestního zákona, tedy, že jednání obžalovaných vykazuje všechny znaky žalovaného trestného činu, 3) tento skutek spáchali obžalovaní, 4) obžalovaní jsou za tento skutek trestně odpovědní a 5) trestnost tohoto skutku nezanikla. Soud po provedeném dokazování však má za prokázáno pouze to, že se skutek stal: v případě skutku pod bodem I. byly samolepky vylepeny, v případě skutku pod bodem II. bylo svoláno shromáždění na den 6.6.2009 do Jihlavy, v případě skutku pod bodem III. předmětné www.stranky vznikly a v případě skutku pod bodem IV. se předmětný koncert uskutečnil. Soud musí konstatovat, že měl problémy vypořádat se s aplikací ust. § 226 tr.ř., neboť tak, jak byla podána obžaloba, bylo rozhodováno ve smyslu podané obžaloby, která skutky pod body I.-IV. včetně žalovala jako jeden pokračující trestný čin spáchaný celkem čtyřmi dílčími skutky, a to trestný čin podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) z.č. 140/1961 Sb, účinného do 31.12.2009. Soud dospěl k závěru, že na základě takto podané obžaloby, tak, jak obžaloba byla podána vůči obžalovaným, není vůbec možné obžalované jakkoli uznat na vinu. Pokud byli obžalovaní stíháni jako členové organizované skupiny, tak tato kvalifikace neobstojí vůbec, protože v případě skutku pod body III. a IV. je žalována pouze Michaela R., čímž právní kvalifikace podle § 260 odst. 2 písm. b) z.č. 140/1961 Sb., účinného do 31.12.2009, nemůže vůbec obstát, neboť organizovaná skupina je přesně definována v rámci trestního práva hmotného a pouze Michaela R. nemůže sama o sobě organizovanou skupinu vytvořit a uvedení „společně s ještě dalšími, neztotožněnými osobami“ rovněž neznamená organizovanou skupinu ve smyslu trestního práva hmotného. Nebylo rovněž jednoznačně a spolehlivě prokázáno, že trestná činnost byla obžalovanými spáchána prostřednictvím jiného obdobného způsobu jako tiskem, filmem, rozhlasem a televizí. Skutečnost, že u některých obžalovaných byly v rámci domovních prohlídek zajištěny počítače, jejichž prostřednictvím měli tito obžalovaní trestnou činnost páchat, neznamená, že ji skutečně páchali. Provedenými znaleckými posudky bylo zjištěno, že jednak zajištěná počítačová technika sice obsahuje některá data jako skutečnosti důležité pro trestní řízení, jednak byla zjištěna data nemající žádný význam ani využití pro trestní řízení. Tímto zjištěním však nebylo nijak prokázáno, že obžalovaní vědomě a úmyslně páchali žalovanou trestnou činnost prostřednictvím jiného obdobného způsobu jako tiskem, filmem, rozhlasem a televizí. Na základě takto zjištěných skutečností nelze uznat obžalované na vinu žalovanou trestnou činností. Soud velmi váhal, zda zprostit obžalované podle § 226 písm. b) tr.ř. nebo § 226 písm. c) tr.ř., neboť má za to, že v případě některých skutků (především u skutku pod bodem I. a III. by byla spíše na místě aplikace § 226 písm. c) tr.ř., nicméně vzhledem ke skutečnosti, že kvalifikace podle § 226 písm. b) tr.ř. předchází kvalifikaci podle § 226 písm. c) tr.ř. a soud plně respektuje zásadu presumpce nevinoty zakotvenou v ust. § 2

odst. 2 tr.ř., z níž vyplývá pravidlo in dubio pro reo, a je nutno vždy vycházet z toho, co je pro pachatele příznivější, pak použití § 226 písm. b) tr.ř. je pro obžalované příznivější a proto rozhodl o zproštění obžalovaných podle § 226 písm. b) tr.ř., neboť rozhodoval o skutku jako celku vzhledem k podané obžalobě, která nežalovala každý skutek zvlášť, nýbrž všechny skutky jako jeden pokračující trestný čin a soud tak rozhodoval o jednom trestném činu a nikoli o čtyřech. Soud má rovněž za to, že jednotlivé skutky nejsou ani pokračujícím trestným činem, neboť nevykazují všechny zákonné znaky nutné pro pokračující trestný čin v souladu s ust. § 89 odst. 3 z.č. 140/1961 Sb., účinného do 31.12.2009 (nyní ust. § 116 z.č. 40/2009 Sb.,tr. zákoník, v pl. zn.), a to konkrétně spojením spočívajícím ve stejném nebo obdobném způsobu provedení. Z podané obžaloby je evidentní, že jednotlivé skutky nejsou spojeny stejným nebo obdobným způsobem provedení, když každý ze žalovaných skutků je proveden jiným, pro žalovaný skutek specifickým, způsobem provedení. Soud má za to, že jednotlivé skutky tak, jak jsou obsaženy v podané obžalobě, byly pravděpodobně součástí podstatně rozsáhlé řady dalších skutků, pro které bylo pravděpodobně zahájeno trestní stíhání možná proti všem obžalovaným v této trestní věci, možná i proti jiným osobám, avšak došlo k jakémusi „vytržení z kontextu“, čímž se žalované skutky „osamostatnily“ do obžalobou žalovaného pokračujícího trestného činu podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) z.č. 140/1961 Sb., účinného do 31.12.2009, a to pouze proti jmenovaným obžalovaným v této trestní věci s dovětkem“ společně ještě s dalšími, neztotožněnými osobami“, čímž ale žalovaná trestná činnost jaksi pozbyla souvislosti, ucelenosti a jednotnosti celého trestního stíhání. Podle názoru soudu měli být obžalovaní stíháni společně s případně dalšími osobami v procením postavení obviněných v jedné ucelené trestní věci pro veškeré skutky, pro které bylo trestní stíhání proti konkrétním, osobám obviněných vůbec zahájeno tak, aby trestní stíhání bylo ucelené a jednotné včetně všech opatřených důkazů. Přípravné řízení bylo prováděno standardním způsobem v souladu se zákonem, avšak soud musí konstatovat, že v případě takové trestné činnosti, jaká je v této trestní věci projednávána, je nutno zajistit a opatřit perfektní naprosto spolehlivé důkazy zcela jednoznačně a bez jakýchkoli pochybností prokazující tuto trestnou činnost, a to především s ohledem na její složitost, obtížnou prokazovatelnost, povahu a mimořádnou závažnost.

Soud rovněž zvažoval další možnosti svého rozhodnutí, a to vrácení věci státnímu zástupci k došetření, nicméně s ohledem na stav a délku trestního řízení, které je proti obžalovaným vedeno, jakož i s ohledem na skutečnost, že soud dospěl k závěru, že by již vzhledem k době spáchání skutků nebylo možno zajistit další důkazy, přičemž má za to, že žádné další důkazy ani neexistují a byly zajištěny a provedeny opravdu všechny důkazy, které bylo možno k danému trestnému činu získat, zajistit a následně provést, nebylo by vrácení věci státnímu zástupci k došetření efektivní, neboť již není co došetřovat a trestní řízení by se v případě vrácení věci státnímu zástupci k došetření neúměrně protáhlo, což by bylo jednoznačně v neprospěch obžalovaných a mohlo by se již jednat i o porušení práva obžalovaných na spravedlivý proces a projednání jejich trestní věci v přiměřené době, a proto se soud s ohledem na respektování práv obžalovaných přiklonil k meritornímu rozhodnutí ve věci tak, aby trestní řízení sám dále již zbytečně neprotahoval.

Pokud jde o **jednání pod bodem I.**, pak je obžalobou kladeno za vinu, že obžalovaní Michaela R , Patrik V , Richard L , Petr F a Filip V

měli dne 4.12.2008 v obvodech Prahy 1 a Prahy 2 vylepovat propagační samolepky s různými nápisy propagujícími potlačování práv a svobod člověka. Bylo prokázáno, že samolepky s těmito nápisy byly na určité trase vylepeny. Zásadními usvědčujícími důkazy mají být záznam z nočního sledování, který obsahuje pouze dvě sekvence bez komentáře a označení a zachycuje obrys postav, přičemž těmito postavami mají být obžalovaní. Dalším důkazem je projití a natočení vylepených samolepek na záznam s komentářem pořízený následujícího dne za denního světla. Podpůrnými důkazy mají být ostatní listinné důkazy tak, jak jsou výše uvedené včetně znaleckých posudků. Žádný z provedených důkazů však není jednoznačně usvědčující tak, že usvědčuje konkrétního obžalovaného, který měl skutek pod bodem I. spáchat a na domněnkách žádnou vinu nelze stavět, to je jednoznačně a absolutně nepřípustné. Skutečnost, že Michaela R. vyzvedávala jakýsi balíček na poště a Patrik V., Richard L., Petr F. a Filip V. se sešli v restauraci, z níž následně společně odešli, nezakládá vinu těchto obžalovaných skutkem pod bodem I. a toto jejich jednání nemá žádnou příčinnou souvislost s vylepením předmětných samolepek na popsané trase a nemůže být kvalifikováno jako trestný čin. Nebylo prokázáno žádným provedeným důkazem, že Michaela R. na poště vyzvedávala konkrétně balíček s předmětnými samolepkami. Jednání jmenovaných obžalovaných tak nelze mít za to, že vykazuje všechny znaky žalovaného trestného činu a že jde o jednání trestné. Pokud jde o samolepky samotné, pak je nutno konstatovat, že jejich obsah může být znám pouze určité úzké skupině osob majících znalosti o významu obsahu předmětných samolepek, přičemž nelze vyloučit, že u některé z těchto skupin by mohly případně vzbudit obavy o porušení jejich práv a svobod, nicméně v rámci demokratického systému je nutno respektovat práva a svobody všech osob bez rozdílu vyznání, názorového, myšlenkového či politického vyznání. Je nutno respektovat názor člověka i tehdy, je-li názor respektujícího odlišný, to je princip demokratického systému a Česká republika se k demokratickým zásadám hlásí a jako demokratický stát tyto zásady respektuje a chrání. V neposlední řadě je nutno konstatovat, že některá místa, na kterých byly předmětné samolepky vylepeny, byly mimo dosah jejich vizuálního vnímání procházejících osob či projíždějících vozidel, čímž lze mít důvodné pochybnosti o smyslu této „vylepovací“ akce.

Pokud jde o **jednání pod bodem II.**, pak je obžalobou kladeno za vinu, že obžalovaní Michaela R., Patrik V., Richard L., Milan H., Martin V. c. a Daniel Z., nejméně od ledna 2006 do 6.6.2006 měli organizovat shromáždění a pochod v Jihlavě, který měl být konán za účelem uctění obětí 2. světové války, ve skutečnosti se však mělo jednat o neonacistickou akci a jako takováto akce byla ze strany Magistrátu města Jihlavy ukončena. Bylo prokázáno, že jmenovaní obžalovaní byli přítomni dne 6.6.2009 v Jihlavě, což je doloženo obrazovými i zvukovými záznamy. Ze stejných záznamů je však patrné, že jmenovaní obžalovaní nekonají ničeho, co by bylo možno kvalifikovat jako žalovaný trestný čin. Soud v tomto případě musí konstatovat, že průběh shromáždění v Jihlavě dne 6.6.2009 byl až na hranici chaotičnosti a neorganizovanosti, jak je zřejmé z pořízených záznamů včetně vlastního ukončení a rozpuštění tohoto shromáždění tajemníkem Magistrátu města Jihlavy, svědkem Lubomírem D., který jako představitel města přikročil k úkonu spočívajícímu v oznámení o ukončení a

rozpuštění shromáždění, když mu bylo zúčastněnými osobami, a to policisty i přítomným odborným konzultantem, že se jedná o nezákonné shromáždění a toto je jako nezákonné nutno ukončit a rozpustit. Pořízené záznamy jsou natolik jasným důkazem, že v tomto případě již snad ani nebylo nutné opatřovat důkazy další, nicméně dalším významným důkazem je výpověď svědka Lubomíra D , ze které vyplývá, že shromáždění uskutečněná v předchozích letech proběhla bez problémů a nebyla vyhodnocena jako nezákonná, ale shromáždění 6.6.2009, které bylo oznámeno standardním způsobem a město Jihlava se i standardním způsobem na toto shromáždění připravovalo, bylo nakonec vyhodnoceno jako nezákonné, neboť přicházely z různých stran podněty, že nejde ve skutečnosti o uctění památky obětí 2.světové války. Bylo prokázáno, že svolavatelem shromáždění byl Daniel Z a jako zmocněnec pořadatele vystupoval při jednání s tajemníkem Magistrátu města Jihlavy Lubomírem D Milan H . Tato skutečnost však nijak nezakládá trestní odpovědnost obžalovaných za jednání, které je jim v tomto případě kladeno za vinu. Soud v tomto případě má za to, že by se mohlo eventuelně jednat tak maximálně případně o přestupek, k jehož posouzení však není kompetentní, o trestný čin však v žádném případě nejde. Nebylo nijak prokázáno, že jednání jmenovaných zúčastněných obžalovaných vykazovalo jakékoli znaky žalovaného trestného činu.

Pokud jde o **jednání pod bodem III.**, pak je obžalobou kladeno za vinu obžalované Michaelae R , že jako členka organizované skupiny se podílela na vytvoření a zprovoznění www stránek hnutí RWU. Bylo prokázáno, že předmětné stránky byly vytvořeny v USA a byly registrovány na jméno a adresu svědkyně Věry T . Pokud v rámci domovní prohlídky byly u Michaely R nalezeny odkazy a písemnosti týkající se předmětných www stránek, neznamená to, že Michaela R předmětné www stránky vytvářela a zprovožňovala. Pokud tyto www stránky byly veřejně přístupné, pak je může navštívit kdokoli a kdykoli. Pokud Michaela R navštěvovala předmětné www stránky ve svém obydlí na svém soukromém počítači, pak je nutno uvést, že taktéž může jednat kdokoli jiný a s ohledem na právo svobodného přístupu k informacím a právo na informace pak nelze takové jednání hodnotit jako trestný čin. Výpověď svědkyně Věry T nevedla k usvědčení konkrétního pachatele, pouze touto výpovědí bylo prokázáno, že předmětné [www.stránky](#) byly vytvořeny a po určitou dobu byly zprovozněny a byly registrovány na jméno a adresu svědkyně. Žádný provedený důkaz však nevede k přímému usvědčení obžalované Michaely R ze spáchání jednání pod bodem III. jako trestného činu a to navíc ještě jako člence organizované skupiny, přičemž k organizované skupině v této trestní věci je již uvedeno výše. Nebylo nijak prokázáno, že by to byla právě obžalovaná Michaela R , která tím, že předmětné [www.stránky](#) navštívila, je také vytvořila a provozovala resp. podílela se na jejich vytvoření a zprovoznění.

Pokud jde o **jednání pod bodem IV.**, je obžalobou kladeno za vinu obžalované Michaelae R , že se zúčastnila koncertu White Power Music v obci Srby, v restauraci Racek na přelomu dnů 7.2.2009 a 8.2.2009 a měla se podílet na organizaci této akce, která měla podporovat neonacismus. K tomu je nutno uvést, že

provedenými důkazy, a to především výpověďmi svědků Radka a Lucie N a Aleny V , bylo prokázáno, že se v předmětnou dobu v restauraci uskutečnila akce spojená s hudbou, avšak šlo o uzavřenou akci soukromého charakteru, na kterou neměla přístup široká veřejnost a této akce se zúčastnili osoby stejného či obdobného smýšlení a názorů, tudíž nikoho nepohoršovala ani neurážela a lze konstatovat, že ani neomezila práva a svobody druhých. Nejednalo se o akci veřejně prezentovanou a prostory, kde se akce uskutečnila, nebyly pro dobu konání akce ani veřejnosti přístupné. Jednání obžalované Michaely R pak v žádném případě nenaplnilo a ani nemohlo naplnit znaky skutkové podstaty žalovaného trestného činu.

Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že sice bylo prokázáno, že se stal skutek, pro který jsou obžalovaní stíháni v této trestní věci, avšak tento skutek nevykazuje všechny znaky žalovaného trestného činu, neboť nebyla prokázána jak objektivní stránka, a to, že jednání obžalovaných naplnilo všechny zákonné znaky žalovaného trestného činu a nebyla shledána ani spolehlivě prokázána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaných a vzniklým následkem, nebyla spolehlivě prokázána ani subjektivní stránka jednání obžalovaných, tedy jejich úmysl, byť i eventuální, způsobit porušení či ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem, čímž v tomto případě je zájem na ochraně základních lidských práv a svobod a rovnoprávnost lidí bez rozdílu rasy, národnosti, náboženské příslušnosti, sociální příslušnosti nebo původu, ani případně trestného činu jiné právní kvalifikace, rozhodl o zproštění obžalovaných podle § 226 písm. b) tr.ř.

V případě obžalovaných žádným provedeným důkazem nebylo spolehlivě prokázáno, že obžalovaní jednali v úmyslu porušit či ohrozit základní lidská práva a svobody a rovnoprávnost lidí. Trestní věc obžalovaných je velmi citlivou záležitostí, neboť se bytostně dotýká oblasti základních lidských práv a svobod. Na jedné straně zde stojí práva a svoboda jednoho člověka, jeho právo svobody projevu, svobody slova, nedotknutelnost jeho obydlí, jeho svoboda svobodně se shromažďovat. Tato svoboda končí tam, kde začíná svoboda druhého člověka. Svoboda každého člověka je rovnoprávná a každý má zaručenu tutéž svobodu a tytéž práva. Obsah této svobody a práv však není stejný, není totožný, protože obsah práv a svobod každého individuálního jedince je rovněž individuální, subjektivně vnímaný a v tomto smyslu i vykonávaný. Svoboda jednoho člověka končí tam, kde začíná svoboda druhého. Ve vztahu k dnes projednávané věci jde o svobodu projevu a práva na informace, jakož i právo pokojně se shromažďovat, což jsou základní práva a svobody člověka zakotvené ústavním pořádkem České republiky. Každý má právo vyjadřovat své názory písmem, slovem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu. Právo pokojně se shromažďovat je zaručeno. Obě tato práva lze omezit, a to pouze zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, ochranu veřejného pořádku, zdraví, mravnosti, majetku nebo pro bezpečnost státu. Výklad obsahu a významu těchto práv není nutno připomínat, neboť jde o obecně známá základní práva člověka zakotvená Ústavou ČR, Listinou základních práv na svobod, potažmo Úmluvou o ochraně základních lidských práv a svobod. Pokud však je nutno tato práva omezit, pak pouze zákonem a v podstatě při splnění dvou základních podmínek: 1) jednak, že se toto omezení děje za některého z účelů taxativně uvedeného, tj. pro ochranu práv a svobod druhých, pro ochranu

veřejného pořádku, zdraví, mravnosti, majetku, bezpečnost státu, případně bezpečnost veřejnou a za 2) jednak, že takové omezení resp. opatření je nezbytné a cíle omezení nelze v demokratické společnosti dosáhnout jinak.

Ve vztahu k dnes projednávané trestné činnosti však soud na základě provedeného dokazování a zhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že jednáním obžalovaných nebyla porušena ani ohrožena práva ani svobody druhých, neboť v jednání obžalovaných nebylo zjištěno ani prokázáno ničeho, co by byť i jen ohrožovalo nejen práva a svobody druhých, ale i zdraví, mravnost, majetek, pořádek či bezpečnost tak, jak je výše uvedeno.

Ve vztahu k charakteru dnes projednávané trestné činnosti bylo publikováno množství judikatury řešící konkrétní otázky týkající se této trestné činnosti. Soud se s touto judikaturou podrobně seznámil a musí konstatovat, že má za to, že každou věc je nutno posuzovat jednoznačně individuálně s ohledem na její okolnosti, hlediska jako specifika věci, neboť každý případ resp. každá věc je individualitou vyžadující individuální přístup, posouzení a řešení s tím, že podle názoru soudu obecně nelze aplikovat řešení, kterého bylo dosaženo v jednom případě, na případ jiný, byť obdobný, ale vyznačující se svými vlastními zvláštnostmi, které ve své podstatě vylučují možnost této obecné aplikace.

Soud při svém rozhodování rovněž přihlédl i k zásadě zakotvené v § 2 odst. 2 tr. ř., jež je zobrazením zásady uvedené v čl.40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, tedy zásady presumpce nevinny, podle které je nutno na každého, proti němuž je vedeno trestní řízení, hledět jako na nevinného, dokud není pravomocným odsuzujícím rozsudkem vyslovena jeho vina. Z této zásady vyplývá i pravidlo „in dubio pro reo“, podle kterého zůstanou-li po vyčerpání všech dosažitelných důkazů důvodné pochybnosti o skutkové otázce významné pro rozhodnutí, které nelze rozptýlit provedením a zkoumáním dalších dostupných důkazů, je nutno rozhodovat ve prospěch obviněného. Tomuto pravidlu odpovídá i důvod zproštění podle § 226 písm. b) tr. ř., který soud při rozhodování trestní věci obžalovaných v tomto případě aplikoval, neboť i po podrobném dokazování zůstaly takové důvodné pochybnosti, které nebyly rozptýleny či přímo odstraněny dalšími dostupnými a následně provedenými důkazy, a proto závěr soudu nemůže být jiný než zprošťující.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Odvolání nemohou s úspěchem podat osoby, které se práva podat odvolání výslovně vzdaly.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné,

v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, vytýkány.

V Praze dne 17. října 2012

JUDr. Dana Šindelářová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Martina Kadochová, DiS.